

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΗ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμὰς 80. Ἐξάμηνος δραχ. 45. Τρίμηνος δραχ. 25.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγυπτίου γρόσια διατιμ. 50.— Ἀμερικῆς δολλάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ ὧλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.

Ἐξάμηνιοι καὶ Τρίμηνη ἀναλόγως.

ΒΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδμήτου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 34ος

Ἐν Ἀθήναις, 20 Αὐγούστου 1927

Ἔτος 49ον.—Ἀριθ. 38

ΜΟΚΟΚΟ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ JULES CHANCEL]

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

Ὁ μεγάλος αὐτὸς ἀγώνας γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ διαμαντιοῦ τοὺς εἶχε κουράσει ὅλους, τοὺς εἶχε ἐξαντλήσει. Ὁ Αὐγουστός προσπάθησε νὰ δώσει κουράγιο στοὺς φίλους του, λέγοντάς τους ὅτι πολὺ πιθανὸν τὰ παιδιὰ νὰ ἐπαιζαν μὲ τὸ βῶλο καὶ νὰ εἶχαν κρατήσει στὴν τσέπη τους τὸ διαμάντι.

Μὰ ὅλα τοῦ κάκου. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ ἀπελπισία ἦταν γενικὴ, κανεὶς δὲν εἶχε ὁρῆσιν ν' ἀρχίσει πάλι ἀπ' τὴν ἀρχὴ τὸ κυνήγι.

Ἦταν θέληση τῆς Μολίρας, τὸ διαμάντι νὰ μὴ βρεθεῖ! Δὲ μπορούσαν παρὰ νὰ υποκύβουν στὸ μοιραῖο καὶ νὰ ἀφίσουν πιά καθε ἀγῶνα.

Ὅταν γύρισαν στὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Διάνας», σκυφτοὶ καὶ ἀμίλητοι, ἡ κυρὰ Γρίπω τοὺς περίμενε στὴν πόρτα καὶ τοὺς υποδέχτηκε μὲ καλὰ καὶ εἰρωνεῖα.

— Ἐ, λοιπόν, τὸ φέρατε τὸ διαμάντι, ποὺ ἀξίζει ἓνα ἑκατομύριο;

Ὁ ἀγαθὸς Ἡρακλῆς πῆρε τὴ γριά κατὰ μέρος καὶ τῆς εἶπε, δείχνοντάς της τὰ δυὸ παιδιὰ ποὺ ἐκλαιγαν:

— Πάψε λοιπόν, κυρὰ Γρίπω. Δὲ βλέπεις τὰ κακόμοιρα τὰ παιδάκια, ποὺ εἶναι πικραμένα;

Ἡ μοχθηρὴ γριά σήκωσε τοὺς ὤμους της:

— Δὲ βαρέθηκα νὰ κλαῖνε; εἶπε. Ὅταν θὰ τὰ κλείσουν στὸ Ἀσυλο, τότε θὰ πιάσουν!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τί φέρνει μιά τυχερὴ στιγμή

Ἦταν ἓνα ὥραϊο δειλινό.

Κάμποσες μητέρες καὶ κάμποσοι γέροι καθόνταν καὶ

λιάζονταν στὴν πλατεῖα τῆς Μονμάρτης. Ὁ κῆπος ἀντηχοῦσε ἀπὸ τὶς φωνές καὶ τὰ γέλια τῶν παιδιῶν, ποὺ ἐπαιζαν.

Ὁ Μοκοκό κι' ἡ Ἰολέ εἶχαν καθίσει παρήμερα σ' ἓνα μπάγκο φρόνιμα, σὰν παιδιὰ ποὺ εἶχαν σοδαρευτεῖ πρόωρα ἀπὸ τὰ βράχια καὶ τὶς ἐγνοίες.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα, ποὺ εἶχε χαθεῖ πιά κάθε ἐλπίδα νὰ βροῦνε τὸ πράσινο διαμάντι, τὸ μέλλον ἦταν μαῦρο καὶ σκοτεινὸ γιὰ τὰ δυὸ ἄμοιρα ἀραπάκια.

Βέβαια, οἱ ἀγαθοὶ παλιάτσοι θὰ ἔκαναν ὅ,τι μπορούσαν γιὰ νὰ τὰ προστατεύσουν. Μὰ οἱ μικροὶ μας φίλοι

ἔχουν μάθει πολλὰ πράγματα, μέσα στοὺς ἔξη σχεδὸν μῆνες ποὺ μένουν στὸ Παρίσι. Ἔχουν μάθει, λόγου χάρι, τί σημασία ἔχει στὴ χώρα τῶν λευκῶν αὐτὸ ποὺ τὸ λένε χρῆμα. Χρῆμα λοιπὸν τὰ καίμενα δὲν εἶχαν καθόλου. Ὁ κακὸς Πατατούκας τὰ εἶχε ἀφίσει στοὺς πέντε δρόμους, χωρὶς πεντάρα!

Οἱ ἀνάγκες ἦταν πολλὲς κι' οἱ καίμενοι οἱ παλιάτσοι ἀναγκάστηκαν κάμποσες φορὲς νὰ σφίξουν τὴν καρδιά τους καὶ νὰ σηκώσουν λεφτὰ ἀπὸ τὸν κουμπάρ, τὸν κουμπάρ αὐτὸν ποὺ τὸν εἶχαν περιφρονήσει γιὰ μιά στιγμὴ, προσδοκώντας τὸ ἑκατομύριο τοῦ διαμαντιοῦ. Ὁ κουμπάρς ὡστόσο δὲν ἦταν ἀνεξάντηλος. Ὑστερα, τί ἔμελλε ν' ἀπογίνουν;

Αὐτὰ συζητοῦσαν τὰ δυὸ ἀραπάκια, καθισμένα παρήμερα, σ' ἓνα μπάγκο τοῦ δημοσίου κήπου.

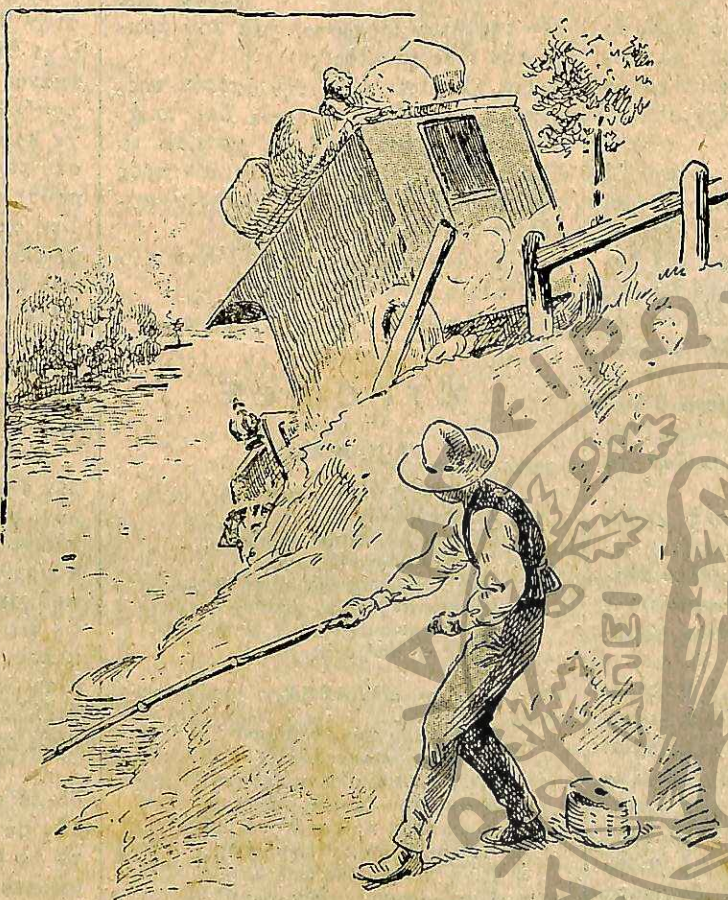
— Ἐρεῖς, Μοκοκό, ἔλεγε ἡ Ἰολέ, καὶ σήμερα τὴ πρωτὴ γριά εἶχε γκρίνιες μὲ τὸν Αὐγουστό. «Ὅ,τι καὶ νὰ κάνετε, τοῦλεγε, δὲ μπορεῖτε νὰ μὴ τὰ πάτε στὴν ἀστυνομία αὐτὰ τὰ παιδιὰ. Μόνο ἔτσι θὰ τὰ ξεφορτωθῆτε!»

Δὲν πολυκαταλάβαιναν τὰ παιδιὰ τί σήμαινε ἡ λέξη αὐτή: ἀστυνομία; Μὰ φαντάζονταν ἓνα μέρος γεμάτο τρόμο καὶ μυστήριο, μιά μαύρη φυλακὴ, ὅπου θὰ τοὺς ἔκλειναν σφιχτὰ-σφιχτὰ, ὥς ποὺ νὰ πεθάνουν.

— Πρέπει νὰ ξαναπάμε στὸν «Ἀσπρο Γάτο», εἶπε ξαφνικὰ ἡ Ἰολέ. Ἐκεῖ τουλάχιστο κερδίσαμε χρήματα.

Μὰ ὁ Μοκοκό κατέβαζε ἄλλες ἰδέες:

— Στάσου νὰ σοῦ πῶ, Ἰολέ. Καὶ γιατί νὰ μὴ γράψω στὸν καλὸ καπετὰν-Μάριο; Τὸν θυμάσαι; Θυμάσαι

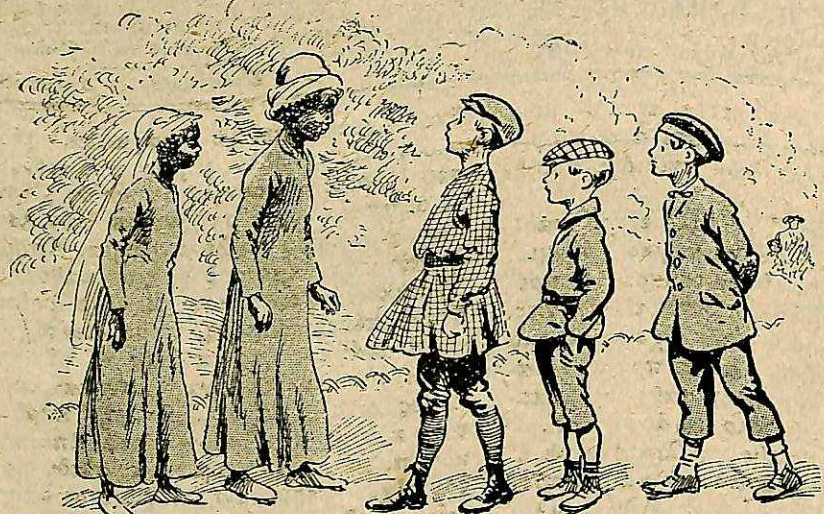

«Τὸ αὐτοκίνητο ἔπεσε μὲ ὀρμὴ στὰ νερά». (Σελ. 326, στ. α').

καί τί μου είχε πει στο βατό-
ρι; «άν κάποτε στεναχωρηθείς στο
Παρίσι, γράψε μου: πλοίαρχον Μά-
ριον, έδω Μαζαράν, Μασσαλίαν».
Η μικρούλα άκουγε προσεχτικά τις
σκέψεις του φίλου της και τις έδρισκε
μάλιστα πολύ σωστές. Αποφάσισαν
λοιπόν να πιάσουν να γράψουν χωρίς
άναβολή στον καλό καπετάνιο και με
την άπόφαση αυτή σηκώθηκαν να περ-
πατήσουν λιγάκι στον κήπο.
«Όσο κι' άν ήταν γεμάτα από έν-

μας σταμάτησαν το κυνηγητό τους, έ-
να παιδάκι ξεθάρρεψε και ρώτησε:
— Θες να παίξεις μαζί μας, κύριε
Σοκολάτα;
— Έγώ θέλω πολύ! απάντησε το
παιδί, πρόθυμο και χαρούμενο, γιατί
τούσαναν αυτήν την πρόσκληση.
Και το παιγνίδι ξανάρχισε τώρ με
πιο πολλή όρεξη και βουή. Τέλος μη-
χαν στή μέση οι μητέρες, γιατί τα παι-
διά είχαν κουραστεί πιά απ' το τρέ-
ξιμο κι' ήταν μούσκεμα στον ιδρώτα.

Τότε, συμ-
φώνησαν να
παίξουν τον
«καλόγερο».
Ο μεγαλύ-
τερος άρχι-
σε να χαρα-
κώνει χάμω
με κιμωλία
το σχέδιο
του παιγνι-
διού. Έχει-
νη τη στιγ-
μή άκριβώς,
ή Ίολέ κοι-
τάζε περίερ-
γα μια μι-
κρή ξανθού-
λα με σγου-
ρά μαλλιά,
που το πρό-
σωπάκι της

«Θες να παίξεις μαζί μας, κύριε Σοκολάτα;» (Σελ. 334, στ. 6'.)

νοίες τα κεφαλάκια τους, ο ήλιος ή-
ταν λαμπρός, ο άέρας γλυκός, τα λου-
λουδάκια του πάρκου μοσκοβολούσαν
— κι' έτσι οι φίλοι μας άρχισαν να
κάμουν καλό κέφι.

Παιδιά δέκα ή δώδεκα χρόνων δέ
μπορούν να μένουν λυπημένα και με-
λαγχολικά ώρα πολλή, κάτω από το
φώς και τη χαρά του ήλιου. Τα δυο
άραπάκια δεν άργησαν να νιώσουν τη
χαρά της ηλικίας τους κι' άρχισαν να
τρέχουν ζωηρά μέσα στις δεντροστοι-
χίες.

— Πάκα! φώναζε χαρούμενα ο Μο-
κοκό χτυπώντας τον ώμο της φίλης
του, καθώς έκαναν όταν έπαιζαν τα
παιδιά στην πατρίδα τους.

— Πάκα! έκαμε κι' ή Ίολέ, κι' άρ-
χισαν να παίζουν το κυνηγητόν.
Έτρεξαν έτσι μια ώρα σχεδόν ανά-
μεσα στα δέντρα. Τέλος σταμάτησαν
κουρασμένοι, αλλά με τα μάτια γεμά-
τα χαρά και λάμψη.

— Παιγνίδι καλό! είπε ο Μοκοκό.
— Καλό! απάντησε ή Ίολέ, μεθυ-
σμένη από τον άέρα και την έλευθερία.
«Όστόσο, τα παιδάκια, που έπαιζαν
στο πάρκο, είχαν μαζευτεί και κοιτά-
ζαν με περιέργεια τα δυο αυτά άρα-
πάκια, που έτρεχαν οβέλα τα σά γατά-
κια κι' έλεγαν μεταξύ τους άγνωστα
κι' αλλόκοτα λόγια. Κι' όταν οι φίλοι

δεν της ήταν άγνωστο. Μά που άρα-
γε την είχε ξαναϊδεί;.
Γιά να λύσει αυτή την άπορία της,
ή κόρη του Μαρμό έκρινε ότι το ά-
πλούστερο μέσο ήταν να ρωτήσει το
ίδιο το παιδί. Προχώρησε λοιπόν προς
την ξανθούλα και με το γλυκό χαμό-
γελό της τη ρώτησε.

— Έγώ γνωρίζω έσένα... Έγώ που
είδα έσένα;

(Ακολουθεί)

ΜΙΧ Σ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΡΟΦΕΣ

ΑΠΟΒΡΑΔΟ

Σώθηκε ή μέρα ή φωτεινή.
Στον ουρανό, σά χάδι,
Μέσα στην τόσην όμορφιά,
Η άύση άγοπεθαίνει.
Πάνω απ' της χώρας τη σιωπή
Θαμπό πέφτει το βράδυ...
Όρες γκυκείες που ή Ανάμνηση
Προς τα παλιά πηγαίνει.

ΘΑΛΑΣΣΑ

Σε ξαναβρίσκω, θάλασσα
Γλυκειά, γαληνεμένη,
Όπως παιδί σ' εγνώρισα.
Μά να που τώρα πόλι
Κοντά σου πούρεται να βρή
Η ψυχή μου, κουρασμένη,
Λίγη γαλήνη στο παλιό
Πανώριο σου άγκυ γυαλι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΑΡΙΝΑΚΗΣ

ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ (Βραβείον Νομπέλ)

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

— Ναί, μπορείς να μ' ευχηθής, εί-
πε ο Ασπροτέρουγος και διηγήθηκε
στον Νίλς τί φρικτή ζωή είχε τρα-
βήξει με τον Μαυροκέφαλο και την
Ανεμόγοργη.

Αιφνης ο Νίλς άκουσε έξω απ' το
παράθυρο μια φωνή που του φάνηκε
γνωστή.

— Έδώ είναι; ρωτούσε ή κυρά-
Μαριώ ή άλεπού.

— Ναί, έδώ μέσα κρύφτηκε, απάν-
τησε ή φωνή μιας καρακάξας.

— Πρόσεξε, μικρέ, φώναξε ο Α-
σπροτέρουγος. Η Ανεμόγοργη βρί-
σκεται απ' έξω μαζί με την άλεπού
που θέλει να σε φάει.

Περισσότερα δεν πρόφτασε να πη,
γιατί ή άλεπού μ' ένα όρμητικό πη-
δημα χύμηξε πάνω στο παράθυρο.
Τα παλιά σκεδραμένα παραθυρόφυλλα
έπεσαν κάτω και σε μια στιγμή ή ά-
λεπού βρισκόταν πάνω στο τραπέζι.
Με μια δαγκωματιά έσκότωσε άμέσως
τον νέον άρχηγό από τις καρακάξες,
τον δυστυχισμένο Ασπροτέρουγο που
δεν έπρόλαβε να φύγει. Έπειτα πή-
δησε κάτω και κοίταζε να βρή τον
Νίλς.

Εκείνος θέλησε να κρυφτεί μέσ'
στην άνέμη, αλλά ή κυρά-Μαριώ τον
είχε δει κι' έτοιμαζόταν να πηδήσει
έπάνω του. Η καλύβα ήταν τόσο μι-
κρή και χαμηλή, ώστε ο Νίλς δεν εί-
χε καμιά άμφιβολία πως ή άλεπού
στο τέλος θα τον έφτανε. Αλλά μπο-
ρούσε να υπερασπισθή τον έαυτό του.
Στη στιγμή άναψε ένα σπέρτο, έβαλε
φωτιά στα προσάνναμματα του τζακιού
και τάρριξε άπάνω στην κυρά-Μαριώ.
Όταν έκείνη είδε τη φωτιά, την έ-
πιασε ένας τρελλός τρόμος. Δεν συλ-
λογίστηκε πιά τον μικρό. Χωρίς να
σκεφθή τίποτε άλλο, πηδήξε έξω απ'
την καλύβα.

Ο Νίλς όμως είχε γλυτώσει από
τον ένα κίνδυνο γιά να πέση σε άλ-
λον, χειρότερο. Η φωτιά άρχισε να-
πλώνεται και σε λίγο φούντωσαν οι
κουρτίνες του κρεβατιού. Ο μικρός
πήδησε κάτω και προσπάθησε να σβύ-
ση τις φλόγες. Αλλά ή φωτιά είχε
πιάσει γιά καλά, ή κάμαρα είχε γε-
μίσει καπνό και ή κυρά-Μαριώ, που
στεκόταν έξω από το παράθυρο, κατά-
λαβε άμέσως τί γινόταν μέσα.

— Ε, Νίλς, φώναξε, τί θέλεις να
διαλέξης. Να γίνης ψητός ή να έρθης
έξω σε μένα; Βέβαια, θα προτιμούσα
να σε έτρωγα έγώ, άλλ' άν βρής τον
θάνατο και με άλλο τρόπο, πάλι θα
είμαι εύχαριστημένη.

Ο ΜΠΕΜΠΗΣ ΑΡΧΙΔΗΣΤΑΡΧΟΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΔΗ'.

Ο κ. Ταμίας εξακολούθησε να ρωτά:

— Και το κοριτσάκι, αυτή ή Φεβρονία της κυρά Κωσταντινιάς, είναι
μιά ξανθούλα, με ρόζ φουστανάκι;

— Μάλιστα, μάλιστα, βεβαιώνει ο κ. Αστυνόμος. Έτσι μου την παρά-
στησε ή μητέρα της. Κρατούσε μάλιστα και μια μποτίλια...

— Μαύρη! συμπληρώνει ο κ. Ταμίας. Πολύ όμορφη! Αμ' ο γαϊδαρός αυ-
τού του χωριάτη, — πως τον είπατε; Μαυρούκο; — είναι καφετίς σκούρος;

— Μάλιστα, μάλιστα! καφετίς σκούρος.

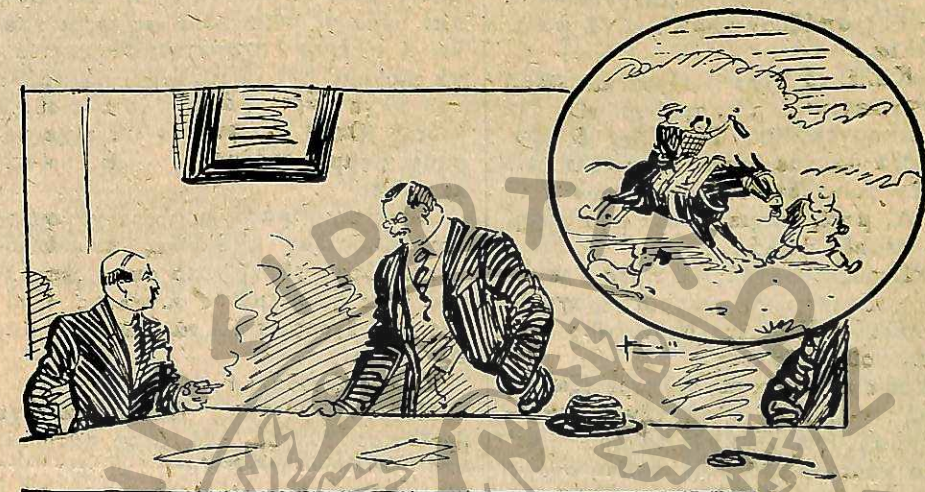
— Ε, λοιπόν, κύριοι! έγω κατέχω το κλειδί του μυστηρίου!

Ο λόγος αυτός έκαμε μεγάλη έντύπωση στην όμήγυρη. Όλοι κορεμάστη-
καν από τα χείλη του κ. Ταμιά, που σηκώθηκε όρθιος και διηγήθηκε τα έπόμενα:

— Κύριοι! έγώ σήμερα πήγα απ' το πρωί στη βίλλα του φίλου μου κ.
Κονταρίνη. Εέρετε πως αυτή ή βίλλα βρίσκεται λίγο έξω από την πόλη, στο
πλαί του λόφου της Αγίας Παρασκευής. Φάγαμε κατά τις έντεκα. Κι' έπειδή
έγώ είχα δουλειά, κατά τη μία, μιάμισυ, ξεκίνησα γιά την πόλη.

«Ο φίλος μου κ. Κονταρίνης είχε την καλοσύνη να με συνοδεύση. Κα-
θώς περνούσαμε λοιπόν τον έξοχικό δρόμο, είδαμε μια παράξενη συνοδεία,
που μάς διασκέδασε πολύ.

«Τρία παιδάκια, — δυο άγόρια κι' ένα κορίτσι, — έπαιζαν μ' ένα γαϊδαρέλο.
Το κορίτσι, με μια μποτίλια στο χέρι μαύρη, καθόταν στο σαμάρι. Το ένα παι-
δί, το ψηλό και καλοντυμένο, καβαλλίκευε στα καπούλια. Και τάλλο, το χον-
τρό, έσεργνε το γαϊδαρέλο απ' το καπίστρι και τον έκανε να πηλαλά. "Α, ξε-

χασα! Ήταν μαζί τους κι' ένα σκυλί, που τότε έτρεχε μπροστά, τότε τοιγούτιζε
το γαϊδαρέλο με χαρούμενα γανγίσματα. Τα παιδιά φώναζαν, γελούσαν. "Α,
ήταν μια χαρά να τα βλέπη κανένας!...

«Κοντοσταθήκαμε και μες και τα βλέπαμε, ως που μάς προσέπεσαν και
μάκριναν... "Ε, τώρα δεν μου μένει καμιά άμφιβολία: Τα παιδιά έκείνα
ήταν ο Μπέμπης, ο Φούσκας κι' ή Φεβρονία. Ο γαϊδαρέλος τους ήταν ο Μαυ-
ρούκος, κι' ο σκύλος τους ήταν ο Σπίδας!

«Και μπορούμε τώρα, με τη φαντασία μας, να ξεγηγήσουμε όλα τα συμ-
βάντα. Είπατε πως ο κύριος Μάνθος είχε αφήσει το γαϊδαρό του δεμένο απέξω
απ' την ταβέρνα του Σιδέρη, εκεί κοντά στο σπίτι του κ. Καραμανίνα. Ο γιός
του ο Μπέμπης, ή ο φίλος του ο Φούσκας, ή κι' οι δυο μαζί, θα τον έλυσαν
γιά να παίξουν λίγο σάν παιδιά. Εκείνη την ώρα θα βγήκε κι' ή μικρή Φε-
βρονία γιά ναγόραση πετρέλαιο. Θα την πήραν κι' αυτή μαζί. Ο Σπίδας θα
τους άκολουθούσε κι' αυτός, σάν πιστός σκύλος... παιχνιδιάρης. Τα παιδιά,
έτσι όπως τα είδαμε, ξεκίνησαν. Η γαϊδουροκαβαλλαρία τους άρεσε και τα τραί-
βηξε μακριά. Ξεχάστηκαν όπως ξεχνιούνται τα παιδιά με τα παιχνίδια τους. Και,
χωρίς να το καταλάβουν, βρέθηκαν έξω απ' την πόλη, στο δρόμο των έξοχικών.»

(Ακολουθεί)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Γρίφος, αλλά μόνος του δεν μπορεί να δημοσιευθῇ. Ἰδὲς τὸν 'Οδηγὸν περὶ Πνευματ. 'Ασκήσεων' Δ. Μασουρίδην (ἐλθῆθησαν ἐγκαιρῶς) Πεταλούδαν, Πολύφωμον κτλ. κτλ.

Μεγαλόπρεπην 'Ιδην, Κόμητα δὲ Λαρός, Κόμητα τῆς Φέρας, Ρόδον τὸ 'Αμάραντον, Σάβαν, 'Ελ. Ρουσσάκην, Σταυρον Φουντουλάκην (ἔστειλά).

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 16 Αυγούστου, θάπαντήσω στὸ ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 233 Διαγωνισμοῦ.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι 20 Ὀκτωβρίου.)

Παρόγραμμα.—Εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 533 Συλλαβογράφον τοῦ προηγούμενου φυλλαδίου, ἐτυπώθη κατὰ λάθος «τὸ δευτέρου μου ὁρεκτικό», ἀντὶ ἀρνητικό. Διορθώσατε καὶ λύσατε.

550. Στοιχειογραφίος
Γνωστῆς μας χώρας κάτοικο
Τὸν ἀποκεφαλίζεις,
Παίρνης σταφυλὶ γιὰ νὰ φῆς
Καί... τὸν καταβορροχθίζεις.
Ἰωσέφανος

551. Μεταγραμματισμός
Βγάξω ΠΙ καὶ βάξω Βῆτα
Κι' ἐν' ἀπλὸ σημεῖο, λῦτα,
Ἀπὸ τῆς Γεωμετρίας
Τὸ περνῶ στὴ Θεσσαλία.
Γαλάτεια

552. Αναγραμματισμός
Τὸν περιφώνω ζωγράφου
Λίγο ἀνάκατα τὸν γράφω,
Καὶ ἀρκετὴ μονάχ' αὐτὸ
Στὰ παράλια... τῆς 'Αθήνας
Νὰ βρεθοῦμε στὸ λεπτὸ.
Μίρης Πρώμος

553. Δίνιγμα
Σὲ μιὰ μικρούλα λίμνη,
Φιδάκι, μὲ κεφάλι
τοῦ λάμπει, ἔχει βουτήξει.
Καὶ λάμποντα, ἰδὲς το,
Τὸ κίτρινο νερὸ τῆς
Ὅλο θὰ τὸ ρουφήξῃ!
Πέτρος Ριονσαι

554. Τρίγωνον
* * * * * = Νῆσος τ. Αἰγαίου
* * * * * = Θεά
* * * * * = Αἰσθητήριον
* * * * * = Ἀντιωνμία
* * * * * = Σύμφωνον
Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.
Μέδουσα

555. Γωνία
+ * * * * = Πατὴρ ἀργοναύτου
* * * * * = Αἰσθητὴς εὐγενὲς
* * * * * = Διοικητικὴ διαίρεσις.
* * * * * = Νομοκτῆτης
* * * * * = Νῆσος τ. Αἰγαίου
Οἱ σταυροὶ καθέτως ὅρος τῆς
Βαλκανικῆς.

556-560. Φωνηεντογραφίος
Δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φωνηέντος, ὅσα ἐκδήποτε φράς ἐπαναλαμβανόμενον μεταξὺ τῶν κάτωθι συμφώνων, τῶν ὁποίων ἡ τάξις εἰς ἑκάστου σωρὸν δύναται νὰ μεταβληθῇ, νὰ σχηματισθοῦν πέντε λέξεις:
θδρξσ-γφγσθ-σφρσδ-κρσν-δγσ
Δόκτωρ Φασαριάς

561. Ἀκροστιχίς
Τὰρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν μουσικὸν ὄργανον συμβολικόν:

1, Πόλις νήσου τοῦ Ἰονίου 2, Ὄρος τῆς Ἀττικῆς 3, Δένδρον ὁπωροφόρον 4, Μεγάλῃ θεά.
Φάρος τοῦ Βοσπόρου

562. Μικτὸν
λλ - α - λγ - αι - λλ - α - γγ
Φίλαδλος

563. Γρίφος
'Ε, Σάβρη! ὄντας ποῦ δέ; — 'Α! Κεσμοχαλάστρα

Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς
564. Metagramme
Oh le bon habitant de la cité!
Son chapeau ne lui plait pas.
Il achète un autre, meilleur,
Mais maintenant le pauvre
Appartient à deux personnes
Et separe leurs deux propriétés.
(Πρώτοτυπον) [τές.
'Ελευθέριος Ρουσσάκης]

565-567. Cinema-Rébus
1. Βίος, πέλεκς.
2. — Ἄλλὰ ὄχι!
3. — Νῆμα, ἐκεῖ, θυλάκιον.
'Αν αἱ λέξεις αὗται μεταφρασθῶν γαλλικὰ καὶ προσφερθῶν γρήγορα, θάκουσθαι: ἀρχαῖος σοφός, ἀρχαῖος στρατηγός καὶ ἀρχαῖος βασιλεὺς.
'Αναδρομάρης τῆς Ἀττικῆς

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τοῦ φύλ. 23

327. Ἀντίχειρ (ἀντί, χεῖρ.) —
328. Μάνη (μά, νή) — 329. Λυσίας-Λύσις. — 330. Ἡ θερμάστρα.
331.

ΑΡΑ
ΟΙΚΟΣ
ΠΡΩΤΕΥΣ
ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ
ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ
332. ΡΟΔΟΝ (Ραῖνω, Ὅποιος, Δαυλός, Ὅμικρον, Νους.) — 333. Ἀνδρῶν δ' ἀπάντων σοφώτατος Σωκράτης. — 334. Ὑποκάμισον (ὑπὸ Κᾶ μισόν). — 335. RACINE-DAUDET (RaDium, AnAcréon, CrUche, InDes, NoEl, EnTerpe.)

Νέος Τιμονατάλογος

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1893)
ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἐξῆς πέντε: 7ος, 12ος, 14ος, 18ος καὶ 19ος. Ἐκαστος τόμος δρ. 25, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος δραχ. 28,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ δραχ. 35 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1926)
ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι, 33 ἐν ὅλῳ. Ἐκαστος τόμος ἀρραφὸς δρ. 80 καὶ ραμμένος δρ. 85. Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου προσθετέα εἰς τὰς ἄνω τιμὰς: Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δραχ. 5 ὁ ἀρραφὸς καὶ δρ. 15 ὁ ραμμένος, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν δρ. 23 εἴτε ἀρραφὸς εἴτε ραμμένος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀπλά στοιχεία δρ. 6 (τὸ ἐλάχιστον τίμημα). Πέραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτά ἡ λέξις, μὲ παχὺ δὲ στοιχεῖα λεπτά 70 καὶ μὲ μετὰ 100 λέξεις δρ. 1.
'Ο χωριστὸς στίχος δρ. 3.
'Ο προληπτικὸς εἶναι ἀπαραίτητος.

[ΚΖ' — 779]
Ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ μὲ τὴν Ἀνεμόνῃ τοῦ Βουνοῦ, Ζουλεῖκα, Πόρθον καὶ Πανταγύ Παρῶν. Δ/σις: Mr Savas Economides (Διὰ Ἀτρώμην Κρητὰ), Rue Amassis No 19, Mazari, Alexandrie (Egypte).

[ΚΖ' — 780]
Γενεβέφα, πᾶς περὶ τὴν ἐξοχὴν: Μὲ θυμάσαι; Λονδρέφα

[ΚΖ' — 781]
Ὅσοι μοῦ πρότειναν Μ. Μυστικὰ καὶ ὅσοι ἄλλοι θέλουν, ἄς στείλουν στὴ διεύθυνσίν μου: Καλλιόπη Χατζή, Φιλελλήνων 13, Ἰωάννινα. Θ' ἀπαντήσω ἀμέσως.

[ΚΖ' — 782]
Ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ μὲ ὅλους — ες, Μηλοδόχον, Μπέν-Χορ, Κίντον, Ἀριον Τζοκόντα, Μιρόζα, Μυρίνη, Μάγισσα, Μιρέλα, Λατάνια, Ἐλσα, Νὰ περιμένω; Δ/σις: Νίτσα Βαρούχα, Δαφνίαν Μαλεβούζου (Κρήτης). Ἀνέσπερη Εὐτυχία

[ΚΖ' — 783]
Ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ μὲ ὅλους καὶ ἄλληλογραφεῖ μετὰ Διαπλάσους. Στείλτε (ΚΖ' — 509) διὰ Κ. Κ.

Ταξιδιάρικον Κῦμα
Ζηλευμένο Κᾶστρο
[ΚΖ' — 784]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΣΡΑΤΩΝ
Υποστηρίξατε τὸν (ΚΖ' — 718) Διαγωνισμόν μας. Βραβεῖα πρωτοφανέστατα. ΤΜΗΜΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ

Ἀντιπρόσωποι: Ἀθηνῶν: α') Πίστις Πατρίς, β') Ναυτιλίας. — Βόλου: α') Ὀλυμπιονίκης, β') Θεοδοσίον. — Μοτιλίνης: Κόκκινη Παπαρούνα. Ὁ τῶν ἀντιπροσωπειῶν:

ΡΟΥΠΕΡΤ ΔΕ ΒΡΙΕΖΑΚ
[ΚΖ' — 785]

Ροδίτες-σες, ἤμουν στὴν πόλιν σας, δὲν εἶδατε καμμίαν Ἰνδιάναν στὸ δρόμο; Ὅσοι μοῦ ζητοῦν Μ. Μυστικὰ ἄς περιμένουν νὰ γυρίσω στὴν Ἀθήνα. Αἰγυπτία μου, τί γίνεται; [ΚΖ' — 786]

Τρέμετε!!! Γιάτὶ ἐξακολουθεῖ Νικήτας—Σαπουντζής, Κρητικὸποῦλος—Συμβολός, Γλυκεῖα Χαραυγὴ—Νικολίτσα, Ὁ δέττη—Χατζηγιάννη, ἄουααα!!!

ΚΟΛΟΚΥΘΟΣΠΟΡΟΣ
[ΚΖ' — 787]

Εἰς φιλικὸν χαιρετισμὸν στὰ Διαπλάσους—λα-εὶς ἀπὸ τὴν Σαπουνεφουσκα [ΚΖ' — 788]

Κολοκυθόσπορε! ἦρθε ἡ σειρά σου. Εἰσαι ὁ Συμβολόπουλος. Καταλαβού; Σαπουνεφουσκα [ΚΖ' — 789]

Κιτρινὴ, Λόρδε Γκλένροθαν, ἀνταλλάσσω μετὰ τὴν Ἀθήνα. Αἰγυπτία μου, τί γίνεται; [ΚΖ' — 790]

Προκηρύσσω Διαγωνισμόν κερικῶν καρτῶν—προθεσμία μηνιαία, συμμετοχὴ δίδραχμος, Βραβεῖα 2 ἐκλεκτά. Περιμένω ἀπ' ὅλους—εὶς, στὴ γνωστὴ Δ/σιν: Ἰάσωνος—Γαμβέτα 3, Βόλον. Μόνα Λίτσα [ΚΖ' — 791]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΩΝ
Παρατίθωμε τὸν Διαγωνισμόν μας μέχρι τέλους Αυγούστου. Διαπλάσους—εὶς, Σόλλοι, περιμένω... Αἰλάντα, Μακρόφ, Φωτεινὴ, Θεσπ., ἀπὸ σὰς ἰδιαίτεραι. Παγκράτη, οἷτος λάβαμε ἀλλασυμμετοχὴν: Ἡ τῶν διαγωνισμῶν: Ἀστράπη [ΚΖ' — 792]

Προκηρύττω Διαγωνισμόν Ἀγράφων καρτῶν τοῖων. Προθεσμία τετραμηνία, συμμετοχὴ δίδραχμος. Βραβεῖα πρωτοφανέστατα. Ἀνταλλάσσω καρτὲς μὲ ὅλα τὰ Διαπλάσους καὶ μὲ συγγενῆ αὐτῶν. Δ/σις: Γεώργιον Μ. Γεωργίου. Λάρνακα Κύπρου. Τὸ Ἀνυπομονεὺν Κυπρίεπουλο [ΚΖ' — 793]

Ἀγαπήμενος μας Μαρίκα Ὑφαντὴ καὶ Μαρούλα Παλδέμη, στὴ χρυσὴ γιορτῇ σας εὐχόμεθα χρόνια πολλὰ καὶ τὴν εὐτυχίαν νάχτε γιὰ πάντα συντροφίαν. Μὲ ἀγάπην Σ. Ω. καὶ Ν. Κ.

[ΚΖ' — 794]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Α' ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

«Σωματοφύλακες!» κατόπιν τῆς (ΚΖ' — 652) ἐφάνη ὅλη σας ἡ θρασύδειλία καὶ ἀνανδρία. Ἐρωτῶμεν δὲ μόνον, διὰτὶ τὸ ὅσον φοβερόν σας ἦχος δὲν τοῖμα νὰ προσβάλλῃ τὸν ΣΥΛΛΟΓΟΝ; Ὁλοῦντος ἡμέρα πού θὰ μετρηθῇ τὸ ἀνάστημά μας! Ὁ πρόεδρος Ἀνδρεμέδα [ΚΖ' — 795]

Μαριέ-Νιτούς, εὐχόμενα γιὰ τὴν γιορτήν σας χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα. ΕΛΙΑ [ΚΖ' — 796]

Διαπλάσους—εὶς, ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ μὲ ὅλους καὶ ὅλες. Δ/σις: Λίτσα Καίτην Παπαδοπούλου. Ἰουστινιανῶν 11, Ἀθήνας. ΕΛΙΑ [ΚΖ' — 797]

«Καρδιναλισταί», εὐχαριστῶ διὰ πρότασιν, τὴν ὁποίαν λόγφ ἀσολίων δὲν δέχομαι. Ἐσπερος [ΚΖ' — 798]

Εἰς τὴν Τουρκοπούλα—Ἀριάνην Σαραῖ—δερν, Χρῆσος ἡ Καπετανοπούλα—Ἐλένη Πάνου, Ἐλσα—Παπαδοπούλου, Βυζαντινὴ—Ἄννα Σκουλίδου. Ἐλὴν Σίμου, ἀφ' οὗ δὲν εἶσαι ἡ Τρελλὴ Χοροδούρα, ἀναμειβόμενος θὰ εἶσαι ἡ Μαρία Ἀντονανέττα. Ἐπεται συνέχεια.—Ἀστράπητος Καβαλλάρης, Ἐλὴν—Ἐκδιπνίτης, Μαράθων—μαχος. [ΚΖ' — 799]

Εἰς σας, «Ἱεροδοχίται»! Σὰς εὐχόμενα καλὴν πρόδον. Μὲ γνωρίζετε; Ἀστὴρ τοῦ Αἰγαίου [ΚΖ' — 800]

Διὰ πρώτην φοράν ἐμφανιζόμενος εἰς τὴν κίνησιν τῆς Διαπλάσεως, ἀλλήλογραφῶ μὲ ὅλους καὶ ὅλες. Δ/σις: Gus Vlecidēs, 167 P. O. Box, Waterbury Conn., (U.S.A.) Κωνστ. Ι. Βλησιδῆς [ΚΖ' — 801]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΥΝΗΤΩΝ
ΑΓΟΡΙΩΝ

Πρόεδρος: Παλιός Κυνηγός, Ἀντιπρόεδρος: Φοβερό Λυκάσκυλο, Γραμματεὺς: Αἰκίον, Ταμίας: Χελιδονάκι. ΤΜΗΜΑΤΑ—Διαγωνισμῶν: Λαγός, Ἀποκαλύψωμεν: Τρυγόνι, Ἀντιπροσωπεύωμεν: Φοβερό Λυκάσκυλο, Δημοψηφίσματος: Χελιδονάκι. [ΚΖ' — 802]

ΚΟΡΙΤΕΙΩΝ
Πρόεδρος: Μπεκάτσα, Ἀντιπρόεδρος: Νερόχηνα, Γραμματεὺς: Ἀγριόπαττα, Ταμίας: Πέριττα. ΤΜΗΜΑΤΑ—Διαγωνισμῶν: Νερόχηνα, Ἀποκαλύψωμεν: Πέριττα, Ἀντιπροσωπεύωμεν: Μπεκάτσα, Δημοψηφίσματος: Ἀγριόπαττα. Γενικὴ Δ/σις: (ΚΖ' — 725).

Ὑπευθυνοὶ Διαγωνισμῶν μας.

ΕΡΓΑ ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΩΛΟΥΜΕΝΑ
Εἰς τὰ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ 'ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ'.

Ἀπὸ τοὺς ἐν παρενθέσει ἀριθμοῦς, ὁ πρῶτος εἶναι τὰ ταχυδρομικὰ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ ὁ δεύτερος τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἀδελφούλα μου, δρ. 17,50 / 5,50 καὶ 7,50/.

Ἀναδυομένη, δρ. 20 / 6 καὶ 8,50/.

Θεατρὸν, Τόμος Β' δρ. 25 / 6,50 καὶ 9/.

Τόμος Γ' δρ. 20 / 6 καὶ 7,50/.

Ἰσαβέλλα, δρ. 25 / 5 καὶ 7/.

Καλὸς Δρόμος, δρ. 12,50 / 5 καὶ 7/.

Καλὸς Δρόμος, δρ. 8,10 / 5 καὶ 7/.

Κεκκινὸς Βράχος, δρ. 17,50 / 5 καὶ 7/.

Κεκκινὸς Βράχος, δρ. 20 / 6,50 καὶ 8,50/.

Κωμῶδες τοῦ Ἀριστέλους, δρ. 4 / 4 καὶ 5/.

Λαοῦρα, δρ. 30 / 6,50 καὶ 9/.

Μαργαρίτα Στεφάνου, δρ. 15 / 5,50 καὶ 7,50/.

Παιδικὸν Θεατρὸν, ἄνω τόμου, ἑκάστος δρ. 15 / 5,50 καὶ 7,50/.

Πετρίδες στὸν Ἥλιο, δρ. 15 / 5 καὶ 7/.

Πηλὸι καὶ Φωτοεῖς, δρ. 30 / 6,50 καὶ 9/.

Στάχυα καὶ Παπαρούνες, δρ. 15 / 6 καὶ 8/.

Στέλλα Βιολάντη, δρ. 12,50 / 5 καὶ 7/.

Τερέζα Βέρμα-Δακτύλα, δρ. 20 / 5,50 καὶ 7,50/.

Τίμιοι καὶ Ἀτιμιοὶ δρ. 30 / 6,50 καὶ 9/.

Τίμη τοῦ Ἀδελφοῦ, δρ. 30 / 6,50 καὶ 9/.

Τυχεροὶ καὶ Ἀτυχεοὶ δρ. 30 / 6,50 καὶ 9/.

Ὁ Τρελλὸς μὲ τοὺς Κεκκινὸς Κρίνους δρ. 20 / 6,50 καὶ 9/.

Ἡ Τριμύρρη Γυναικίκα, δρ. 25 / 6,50 καὶ 9/.

La Mauvaise Voie, Μετάφρασις τοῦ «Κακοῦ Δρόμου» δρ. 12 / 5 καὶ 7/.